

Zbigniew Wodecki, Szczęście

Szczęście się rodzi i umiera
Taki już szczęścia styl
Zdobi twarz tchórza bohatera
Aby im otrzeć łzy

Szczęście się rodzi i umiera
Taki już szczęścia sens
Krótka to zwykle jest kariera
Radość i seria klęsk
Seria klęsk

Ze szczęścia czasem boli głowa
Ze szczęścia pęka twardy łeb
Ale bez szczęścia żyć się nie da
Bez szczęścia gorzki nawet chleb

Szczęście się rodzi i umiera
Taka jest szczęścia gra
Nagle na władców nas wybiera
Nagle też mówi pas

Szczęście się rodzi i umiera
Taki jest szczęścia cel
Raz mówi prawdę, raz nabiera
Raz jest fart, raz jest pech
Raz jest pech

Ze szczęścia czasem boli głowa
Ze szczęścia pęka twardy łeb
Ale bez szczęścia żyć się nie da
Bez szczęścia gorzki nawet chleb